

Reacties & meningen

Aansprekend en moeilijk in de Bergrede

Welk gedeelte uit de Bergrede spreekt u bijzonder aan? Tegen welk gedeelte loopt u in de praktijk van het dagelijks leven regelmatig aan? Op deze vragen wilden we graag reacties. Wat een veelheid aan onderwerpen staat er in deze ‘preek’ van Jezus. Uit een drietal reacties blijkt dit ook. Ze gaan in op verschillende aspecten van de Bergrede.

Een gedeelte uit de Bergrede dat mij bijzonder aanspreekt is het stuk over bezorgdheid (6:25-34). Maak je niet druk over eten en drinken of kleding, maar zoek eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, en Hij zal je alles geven wat je nodig hebt. Met als voorbeeld de zorg van God voor de bloemen en de vogels. En dan de eindconclusie in vers 34: ‘Maak je dus geen zorgen voor de dag van morgen, want de dag van morgen zorgt wel voor zichzelf. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen last.’

Lastiger vind ik de uitleg van de geboden in Matteüs 5 (net als in de Catechismus trouwens). De gedachte dat je een moord pleegt als je iemand verwenst, ligt me niet zo. Want hoe snel doe je dat niet. De wetenschap dat Gods geboden veel verdergaan dan de letterlijke tekst is niet altijd opbeurend.

Maar ook met de balk en splinter uit hoofdstuk 7 heb ik moeite, want de fouten bij de ander zijn voor mijn gevoel altijd veel duidelijker dan die bij mezelf. Dan komt de farizeeër in mij naar boven. Gelukkig mogen we dan weten dat er bij God vergeving is omdat Jezus, die deze Bergrede uitsprak, voor onze zonden gestorven is.

Wat een lastige vragen. Ik vind het moeilijk om uit deze ‘preek’ van Jezus aan zijn leerlingen een keuze te maken.

De opening is al zo schitterend: wanneer wij ons heil, ons geluk, bij Christus zoeken – het dus van Hem verwachten – dan prijst Hij ons gelukkig. Ook wanneer we het moeilijk hebben, dan nog prijst Hij ons gelukkig. Wat een bemoediging. Om zoals Jezus zegt, je te verheugen en te juichen. Maar toch, op de momenten dat het echt moeilijk wordt en ik verdriet heb, kan ik niet juichen.

En die preek gaat maar door. Toch maak ik een keuze. Bijzonder spreekt mij aan de *gouden regel*: ‘Behandel anderen dus steeds zoals je zou willen dat ze jullie behandelen’ (Mat. 7:12a).

Wat een mooie opdracht. Dus ik moet bij mezelf nagaan hoe ik behandeld wil worden en vervolgens zo de ander behandelen. Dat lijkt zo makkelijk, maar als ik eerlijk ben vind ik het verschrikkelijk moeilijk. Want ik wil graag dat de ander zich in mij verdiept, dat de ander onderzoekt bij mij hoe ik behandeld wil worden. Het is als het geven van een cadeau: dan moet ik ook nagaan wat de ontvanger graag wil hebben. Dus niet wat ik mooi vind, maar wat hij of zij mooi vindt.

Een mooie opdracht, maar zo ontzettend moeilijk. Dat lukt nooit in eigen kracht. Wat ben ik blij dat Jezus voordat Hij ons deze opdracht meegeeft, wijst op de kracht van het gebed.

De Bergrede omvat de complete instructie voor ons leven als christen. Een levenshouding waaraan geen zondig mens kan voldoen. Op allerlei fronten delven we het onderspit. En dan toch lezen we in hoofdstuk 5:13 en 14: Jullie zijn het zout en het licht in de wereld! Er staat niet: jullie *moeten* het zout en het licht in de wereld zijn. Nee..., jullie *zijn* het zout en het licht in de wereld! Geweldig is dat, we kunnen niet anders. God bewerkt dat. Deze teksten spreken in de geest van Romeinen 6 en 8. Door de heilige Geest, in Christus mogen we het bederf in deze wereld tegengaan. Zout, dat is een middel tegen bederf. Licht zorgt voor groei en leven. Toch is het bederf in deze wereld tegengaan niet het grote doel van ons leven, ons doel reikt verder dan deze wereld. Het doel van ons leven in Christus. In vers 16 lezen we: 'Opdat ze (de mensen) jullie goede daden zien en eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel.' Dat is ons doel: *leven tot eer van God!* Daarom heeft Hij ons geschapen. Dat geeft ons leven echt perspectief.

Waar ik als zondig mens regelmatig tegen aanloop en waarin ik mijn zwakheid blootgelegd zie, is in de verzen 44 en 39. 'En ik zeg jullie, heb je vijanden lief en bid voor wie jullie vervolgen' en 'En ik zeg jullie je niet te verzetten tegen wie kwaad doet, maar wie je op de rechterwang slaat, ook de linkerwang toe te keren.'

Dat klinkt alsof ik over me heen moet laten lopen en daar verzet ik me tegen. Ik houd niet van onrechtvaardige behandeling, ik word dan boos en ga op mijn rechten staan! Dat is mijn zondige ik, zoals Paulus dat zo scherp benoemt in Romeinen 7:17 en 18: 'Dan ben ik het niet die handelt, maar de zonde die in mij heerst. Immers, ik besef dat in mij, in mijn eigen natuur, het goede niet aanwezig is. Ik wil het goede wel, maar het goede doen kan ik niet.'

God laat ons niet in onze verdorven natuur omkomen! In Romeinen 7:24 en 25a lezen we over Gods redding voor ons! God zij gedankt, door Jezus Christus, onze Heer.

Zo komen we weer bij Matteüs 5:13 en 14: in Christus *zijn* we het zout en het licht.

Wat een verademing!